

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 58 0 P 100977 19 Rev
Sarajevo, 05.11.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Amire Sadović, kao predsjednice vijeća, Emine Hulusija i dr.sc. Danice Šain, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Unicredit bank dd Mostar, Kardinala Stepinca bb, zastupan po punomoćniku Nikici Bubalo, advokatu iz Mostara, protiv tuženih: 1. S.A. iz K., ..., 2. G.Ć. iz ..., K., zastupan u revizionom postupku po punomoćniku Derganc Siniši, advokatu iz Istočnog Sarajeva, i 3. H.K. iz ..., K., radi isplate, v.s. 40.169,81 KM, odlučujući o reviziji drugotuženog G.Ć, izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 58 0 P 100977 15 Gž od 17.04.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.11.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbijaju se zahtjevi parničnih stranaka za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 P 100977 11 P od 31.08.2015. godine obavezani su tuženi solidarno isplatiti tužitelju dug u iznosu od 40.169,81 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 3.11.2011.godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate duga, kao i naknaditi mu troškove parničnog postupka u iznosu od 2.540,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 31.8.2015.godine kao dana donošenja presude do isplate, sve u roku od 30 dana.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj 58 0 P 100977 15 Gž od 17.04.2019. godine preinačena je prvostepena presuda u dijelu dosuđenih zakonskih zatezних kamata na način da su iste dosuđene na utvrđeni iznos glavnog duga od 36.147,57 KM (umjesto na dosuđeni iznos od 40.169,81 KM), dok je u ostalom dijelu žalba odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Drugotuženi je blagovremeno izjavio reviziju protiv drugostepene presude zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se ista usvoji, pobijana presuda preinači, na način da se odbije tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženog, uz naknadu troškova postupka, uvećanih za trošak sastava revizije, ili da se revizija usvoji i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelj je podnio odgovor na reviziju u kojem je osporio navode revizije i predložio da se ista odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova sastava odgovora na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u okvirima razloga revizije, te u skladu sa članom 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH” br. 53/03, 73/05 i 19/06 - u daljem tekstu ZPP), koji se u konkretnom postupku primjenjuje na osnovu odredbe člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH” br. 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Bez pravnog uporišta je prigovor revizije da je pred drugostepenim sudom učinjena povreda odredbe člana 191. stav 4. ZPP-a, jer nije ocijenio žalbene navode da prvostepeni sud nije dao ocjenu iskaza tuženih kao parničnih stranaka. Suprotno navodima revidenta, drugostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude ocijenio ove žalbene navode, da propust prvostepenog suda da ocjeni iskaze parničnih stranaka na koje se poziva revident nije od uticaja, jer su sve relevantne činjenice utvrđene iz materijalnih dokaza, pa nije bilo potrebe da drugostepeni sud u žalbenom postupku otklanja bilo kakve propuste u vezi s tim. Dakle, drugostepeni sud je cijenio sve žalbene navode od odlučnog značaja i za svoju odluku dao odgovarajuće razloge (član 231. u vezi sa članom 191. stav 4. ZPP) pa prema tome nije bilo povreda iz člana 209. ZPP.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi S.A. kao glavni dužnik i tuženi G.Ć. i H.K. kao jemci po kreditu broj ... od 24.09.2007. godine, solidarno isplate iznos od 36.147,57 KM na ime glavnog duga sa kamatama.

Nije osnovan ni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepeni sudovi proizilazi da je pravni prednik tužitelja UniCredit Zagrebačka Banka d.d, na osnovu ugovora o gotovinskom namjenskom kreditu broj ... od 24.09.2007. godine, odobrila i isplatila prvotuzenom S.A. kredit u iznosu od 38.000,00 KM, a korisnik kredita se obavezao da će kredit vraćati u 240 mjesečnih anuiteta po 317,61 KM, a tuženi G.Ć. i H.K. potpisali su Ugovor o kreditu kao solidarni jemci (čl. 8. Ugovora). Korisnik kredita nije vraćao kredit kako je to ugovoreno pa je tužitelj otkazao ugovor o kreditu i poslao otkazno pismo korisniku kredita i jemcima dana 03.10.2011. godine, sa napomenom da je danom dostave otkaza dospjelo cjelokupno potraživanje po kreditu, kako je to i ugovoreno (čl. 12. Ugovora).

Polazeći od takvog utvrđenja, nižestepeni sudovi su udovoljili tužbenom zahtjevu pozivom na odredbe člana 1065, 1067, 1004. stav 3. i 997. Zakona o obligacionim odnosima – ZOO, jer svoju ugovornu obavezu, koja se ticala vraćanja dobijenog iznosa u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom o kreditu, glavni dužnik nije ispunio.

Odredbom člana 997. ZOO ugovorom o jemstvu se jemac obavezuje prema povjeriocu da će ispuniti punovažnu i dospjelu obavezu dužnika ako to ovaj ne učini, i ugovor o jemstvu obavezuje jemca samo ako je izjavu o jemčenju učinio pismeno (člana 998. ZOO).

Dakle, kod utvrđenja da je revident potpisnik ugovora o kreditu (član 8. Ugovora) kojim se obaveza da preuzima obavezu otplate kredita uz uvjete i na način kao i korisnik kredita, nižestepeni sudovi su pravilno ocijenili da odredba člana 8. Ugovora o kreditu, po svom sadržaju i obliku je ugovor o jemstvu predviđen u odredbama člana 997. i 998. ZOO.

Bez pravnog uporišta je stanovište revidenta da jemstvo nije uspostavljeno jer nije zaključen poseban pismeni ugovor o jemstvu. Naime, okolnost što je ugovor o jemstvu sadržan u Ugovoru o gotovinskom namjenskom kreditu, koji je sastavljen u pisanom obliku i sadrži sve elemente ugovora, ne oduzima mu svojstvo pisanog oblika, pa kako izjava o jemstvu sadrži sve bitne sastojke ugovora o jemstvu (član 997. ZOO) to isti i proizvodi pravno dejstvo.

Slijedom izloženog, kako ne stoje razlozi revizije, a nema ni povreda odredaba parničnog postupka i materijalnog prava na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (član 241. ZPP) to je, primjenom odredbe člana 248. ZPP, revizija drugotuženog odbijena kao neosnovana.

Odbijen je zahtjev drugotuženog za naknadu troškova sastava revizije, jer u revizijskom postupku nije uspio (član 397. stav 1. u vezi sa čl. 386. st. 1. ZPP), kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju, jer ova procesna radnja nije bila potrebna za vođenje parnice (član 397. stav 1., u vezi sa članom 387. stav 1. ZPP), pa je odlučeno kao u stavu drugom izreke presude.

Predsjednica vijeća
Amira Sadović, s.r.